

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 2

Rozeslána dne 27. ledna 1998

Cena Kč 20,70

O B S A H:

2. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb.
3. Usnesení Poslanecké sněmovny k zákonu, kterým se mění a doplňuje zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., přijatému Poslaneckou sněmovnou dne 23. října 1997 a vrácenému prezidentem republiky dne 16. prosince 1997
4. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 299/1996 Sb.
5. Vyhláška Českého báňského úřadu o vybraných důlních zařízeních
6. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Venezuelskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
7. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Jihoafrickou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
8. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Usnesení č. 5/97 Smíšeného výboru ES-ESVO „Společný tranzitní režim“ ze dne 17. prosince 1997 k prodloužení zákazu použití globální záruky, který byl vydán usneseními č. 1/96 a č. 2/96 Smíšeného výboru

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravují postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací, účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví, a u zálohovaných organizací

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví výkaz o čerpání výdajů na dávky státní sociální podpory

Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se mění opatření České národní banky č. 3 ze dne 5. října 1995 o kapitálové přiměřenosti bank ve znění opatření č. 4 ze dne 3. července 1996

Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance

2

ZÁKON

ze dne 2. prosince 1997,

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění
a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb.**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 11 odst. 1 písm. d) se na konci čárka nahrazuje tečkou a připojují se tyto věty: „Lékař či jiný odborný pracovník ve zdravotnictví ani zdravotnické zařízení nesmí za tuto zdravotní péči ani v souvislosti s poskytnutím této péče přijmout od pojištěnce žádnou úhradu. Při porušení této povinnosti je oprávněn příslušný orgán státní správy odejmout oprávnění k poskytování zdravotní péče nebo uložit pokutu. Ze stejných důvodů je příslušná zdravotní pojišťovna oprávněna vypovědět smlouvu o poskytování a úhradě zdravotní péče. Zdravotní pojišťovny koordinují svůj postup s orgány státní správy při uplatňování postihu za porušení povinnosti uložené tímto ustanovením zákona.“.

2. V § 17 odst. 2 větě čtvrté se za slovo „měsíců“ vkládají tato slova: „nebo pokud předložená rámcová smlouva odporuje právním předpisům nebo veřejnému zájmu.“.

3. § 17 odst. 5 zní:

„(5) Hodnoty bodu a výše úhrad zdravotní péče hrazené ze zdravotního pojištění se dohodnou v dohodovacím řízení zástupců

a) Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a ostatních zdravotních pojišťoven a

b) příslušných profesních sdružení poskytovatelů jako zástupců smluvních zdravotnických zařízení.

Výsledek dohodovacího řízení posoudí Ministerstvo zdravotnictví z hlediska souladu s právními předpisy a veřejným zájmem a vyhlásí jej ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví. Nedojde-li dohodovací řízení k výsledku do 15 dnů před skončením účinnosti posledních výsledků dohodovacího řízení nebo pokud výsledek dohodovacího řízení bude odporovat právním předpisům nebo veřejnému zájmu, vláda České republiky rozhodne na návrh Ministerstva zdravotnictví o hodnotách bodu a výši úhrad zdravotní péče hrazené ze zdravotního pojištění; rozhodnutí se vyhlásí ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zeman v. r.

Tošovský v. r.

3**USNESENÍ****Poslanecké sněmovny**

ze dne 13. ledna 1998

Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění a doplňuje zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., přijatém Poslaneckou sněmovnou dne 23. října 1997 a vráceném prezidentem republiky dne 16. prosince 1997.

Zeman v. r.

4

VYHLÁŠKA

Ministerstva dopravy a spojů

ze dne 31. prosince 1997,

kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 299/1996 Sb.

Ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 16 zákona č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva dopravy č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních

komunikacích, ve znění vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 299/1996 Sb., se mění takto:

V § 71 odst. 2 se slova „do 1. 7. 1998“ nahrazují slovy do „1. 7. 2000“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1998.

Ministr:

Ing. Říman v. r.

5

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 8. ledna 1998

o vybraných důlních zařízeních

Český báňský úřad stanoví podle § 8 odst. 5 písm. a) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

§ 1

Rozsah působnosti

(1) Vyhláška stanoví důlní stroje, zařízení, přístroje a pomůcky, jejichž použití v podmínkách předpokládaného provozu při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem je spojeno se zvlášť-

ními riziky (dále jen „vybraná důlní zařízení“) a které mohou být používány jen na základě povolení Českého báňského úřadu (dále jen „povolení“).¹⁾

(2) Vyhláška dále stanoví postup při povolování vybraných důlních zařízení k používání a podmínky jejich používání při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem.²⁾

§ 2

Vybraná důlní zařízení

(1) Vybranými důlními zařízeními používanými v podzemí jsou

¹⁾ § 8 odst. 3 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona ČNR č. 425/1990 Sb., zákona ČNR č. 542/1991 Sb. a zákona č. 169/1993 Sb.

²⁾ § 8 odst. 5 písm. a) zákona ČNR č. 61/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 425/1990 Sb., zákona ČNR č. 542/1991 Sb. a zákona č. 169/1993 Sb.

- a) stroje dobývací, stroje razicí, mechanizované výztuže a mechanizované štíty,
- b) lokomotivy, brzdné vozíky, vozy pro dopravu osob a bezkolejové stroje,
- c) dýchací a sebezáchranné přístroje včetně jejich příslušenství,
- d) zařízení pro zjišťování a měření plyných a prachových složek důlního ovzduší včetně příslušenství těchto zařízení,
- e) klimatizační zařízení a odprašovací zařízení,
- f) důlní těžní zařízení.³⁾

(2) Vybranými důlními zařízeními používanými v podzemí v prostředí s nebezpečím výbuchu⁴⁾ jsou dále

- a) nakladače,
- b) pásové dopravníky a hřeblové dopravníky,
- c) důlní osobní svítidla,
- d) přístroje a prostředky zajišťující kontrolu bezpečného stavu elektrických zařízení, kromě nadproudových ochran,
- e) vrtné soupravy a vrtací stroje,
- f) elektrická zařízení,
- g) ventilátory.

(3) Vybranými důlními zařízeními používanými na povrchu jsou

- a) elektrická zařízení a odprašovací zařízení používaná v prostředí s nebezpečím výbuchu,⁵⁾
- b) dobývací velkostroje, zakládací velkostroje, kolesové nakladače, skládkové stroje a zařízení pásové dopravy nad 1800 mm šířky pásu,
- c) těžební zařízení plovoucích strojů.

§ 3

Žádost a povolení používat vybrané důlní zařízení

(1) Žádost o povolení používat typ vybraného důlního zařízení se předkládá Českému báňskému úřadu.

(2) Žádost obsahuje zejména

- a) identifikační údaje o vybraném důlním zařízení,
- b) prohlášení o shodě včetně certifikátů, na jejichž základě bylo prohlášení o shodě vydáno,⁶⁾
- c) informace od výrobce nebo dovozce, které umožní posoudit obvyklé nebo rozumně předvídatelné nebezpečí spojené s užíváním výrobků, (návod k používání, návod k obsluze),⁷⁾
- d) charakter prostředí, pro které se o povolení používání vybraného důlního zařízení žádá.

(3) Povolení obsahuje zejména typ vybraného důlního zařízení, prostředí (např. nebezpečí průtrží hornin, průtrží uhlí, průtrží plynů, samovznícení, ujetí hornin, průvalů vod a bahnin, skluzů hornin) a podmínky, za kterých může být zařízení provozováno, případně časové omezení.

§ 4

Přechodné ustanovení

Povolení používat vybraná důlní zařízení vydaná před nabytím účinnosti této vyhlášky zůstávají nedotčena.

§ 5

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Českého báňského úřadu č. 68/1988 Sb., o vybraných důlních zařízeních, ve znění vyhlášky č. 53/1994 Sb.

§ 6

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

doc. JUDr. Ing. Makarius CSc. v. r.

³⁾ Výnos Českého báňského úřadu č. 12/1982 Ú. v. ČSR, o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o bezpečnosti provozu při svislé dopravě a chůzi v organizacích podléhajících doзору státní báňské správy, (reg. v částce 19/1983 Sb.), ve znění výnosu č. 16/1986 Ú. v. ČSR (reg. v částce 18/1986 Sb.).

⁴⁾ § 79 a 152 vyhlášky Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při dobývání nevyhrazených nerostů v podzemí, ve znění pozdějších předpisů.
§ 1 písm. d) nařízení vlády č. 176/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.

⁵⁾ § 1 písm. d) nařízení vlády č. 176/1997 Sb.

⁶⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

⁷⁾ § 8 odst. 7 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb.

6

SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. dubna 1996 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Venezuelskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 28 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 12. listopadu 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Venezuelskou republikou o zamezení dvojího zdanění
a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Venezuelská republika,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího
zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní
z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané „česká daň“);

b) ve Venezuele:

- (i) daň z příjmů (Ley de Impuesto sobre la Renta) a
- (ii) daň z obchodních aktiv (Ley de Impuesto a los Activos Empresariales);

(dále nazývané „venezuelská daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Českou republiku nebo Venezuelskou republiku;
- b) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- c) výraz „společnost“ označuje jakoukoli právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- d) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle souvislosti podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- e) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

- (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- f) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem, který má místo svého skutečného vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- g) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Venezuely superintendanta integrované národní služby pro správu daní (Servicio Nacional Integrado de Administración Tributaria – SENIAT), jeho zmocněného zástupce nebo úřad jmenovaný ministrem financí jako příslušný úřad pro účely této smlouvy.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje:

- a) každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. V případě Venezuely tento výraz zahrnuje jakéhokoli rezidenta – osobu nebo společnost, podléhajícího venezuelskému územnímu systému zdanění;
- b) vládu tohoto státu nebo jeho nižší správní útvar nebo jakoukoli agenturu nebo prostředníka každé takové vlády, nižšího útvaru nebo úřadu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, bude považována za rezidenta toho státu, kde se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, bude považována za

rezidenta toho státu, jehož je státním příslušníkem;

- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude považována za rezidenta toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti provozována činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) prodejní místo;
- g) vrtací soupravu nebo loď používanou pro průzkum nebo rozvoj přírodních zdrojů nebo v souvislosti s ním; a
- h) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalační projekt, nebo s nimi spojený dozor, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo dozor déle než šest (6) měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud:
 - (i) činnosti takového charakteru trvají ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu více než šest (6) měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období; nebo
 - (ii) služby jsou provozovány ve druhém smluvním státě ve prospěch spřízněného podniku [ve smyslu článku 9 (Sdružené podniky)].

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;

- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění dalších činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter, za předpokladu, že nedochází ke spojení žádných takových činností.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 – jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud tato osoba:

- a) má k dispozici a obvykle používá v tomto státě oprávnění sjednávat nebo uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takové osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nazakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce; nebo
- b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně provádí dodávky zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že pojišťovna jednoho smluvního státu, s výjimkou zajištění, má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí, prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu v jednom smluvním státě pouze proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Jestliže však jsou činnosti takové osoby vykonávány zcela nebo téměř zcela ve prospěch tohoto podniku, nebude tato osoba považována za nezávislého zástupce ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, kontroluje společnost nebo je kontrolována společností, která je rezidentem druhého smluvního státu, nebo která vykonává svoji činnost v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z které-

koli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby jako odměnu za těžbu nebo za povolení těžby nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává nebo nevykonával svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává nebo vykonával svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat:

- a) této stálé provozovně; nebo
- b) prodeji zboží v druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou. V každém případě, jestliže nemůže být určena správná částka zisků, které lze přičíst stálé provozovně, nebo jestliže

její stanovení působí výjimečné potíže, mohou být zisky, které lze přičíst stále provozovně, objektivně odhadnuty. Přijatý odhad musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami uvedenými v tomto článku.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než jako náhrada skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případů bank, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při stanovení zisků stále provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případů bank, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže místo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoli zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečný vlastník je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 15 procent majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 10 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou

pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, jehož je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 budou úroky uvedené v odstavci 1 zdaněny pouze ve smluvním státě, jehož je příjemce úroků rezidentem, pokud je splněn jeden z následujících požadavků:

- příjemcem úroků je vláda smluvního státu, centrální banka smluvního státu nebo jeho nižší správní útvar nebo místní úřad;
- úroky jsou vyplácené jakoukoli osobou uvedenou v písmenu a);
- úroky jsou vyplácené v souvislosti s půjčkou poskytnutou nebo garantovanou institucí vlastněnou nebo kontrolovanou vládou smluvního státu

a uskutečněnou z důvodu financování zahraničního obchodu.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že takovéto úroky mají zdroj v tom státě, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky a poplatky za technickou pomoc

1. Licenční poplatky a poplatky za technickou pomoc mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky a poplatky za technickou pomoc však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle

právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto stanovená nepřesáhne 12 procent hrubé částky.

3. Výraz „poplatky za technickou pomoc“ použitý v této smlouvě označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakékoli technické vědomosti, zkušenosti, dovednosti, know-how nebo výrobních postupů nebo spočívající v rozvoji a převodu technického plánu nebo technického vzoru.

4. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo právo na užití jakéhokoli autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, jakéhokoli patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení. Výraz „licenční poplatky“ rovněž zahrnuje zisky plynoucí ze zcizení jakéhokoli takového práva nebo majetku, které jsou závislé na jejich produktivitě nebo užití.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za technickou pomoc, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává nebo vykonával v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky nebo poplatky za technickou pomoc zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo v tomto druhém státě vykonává nebo vykonával nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům nebo poplatkům za technickou pomoc, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže částka licenčních poplatků nebo poplatků za technickou pomoc, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení akcií nebo jiných práv na společnosti, jejíž aktiva pozůstávají převážně, přímo nebo nepřímo, z nemovitého majetku umístěného v jednom smluvním státě nebo práv, která se váží k tomuto nemovitému majetku, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení akcií, jiných, než prodaných prostřednictvím uznané burzy cenných papírů jednoho smluvního státu, představujících více než 10procentní podíl na akciovém kapitálu společnosti, která je rezidentem jednoho smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto státě.

6. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v předcházejících odstavcích, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá fyzická osoba, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě. Takové příjmy však mohou být rovněž zdaněny v druhém smluvním státě, jestliže:

- fyzická osoba má pravidelně k dispozici v tomto druhém státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně, nebo
- fyzická osoba je přítomna v tomto druhém státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat činnostem vykonávaným v tomto státě, nebo
- odměny za její činnosti ve druhém smluvním státě jsou vyplácené rezidentem nebo jménem rezidenta druhého smluvního státu nebo jdou k tíži stále provozovny nebo stále základny umístěné v tomto smluvním státě a v daňovém roce překročí hrubou

částku rovnající se 15 000 USD (patnáct tisíc U. S. dolarů).

2. Při počítání období zmíněných v odstavci 1 písm. b) se použijí ustanovení článku 15 odst. 3.

3. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce je zaměstnán v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo jménem zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písm. a) se zahrnují následující dny:

- a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dnů příjezdů a odjezdů a
- b) dny strávené mimo stát činností, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písm. b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platby vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správním útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže jsou služby prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.
2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo

správnímu útvaru nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti

Fyzická osoba, která je nebo byla rezidentem jednoho smluvního státu bezprostředně před svým příjezdem do druhého smluvního státu a která se dočasně zdržuje ve druhém smluvním státě za hlavním účelem:

- a) studia v tomto druhém smluvním státě na univerzitě nebo jiné vzdělávací instituci schválené příslušným orgánem tohoto smluvního státu, který působí v oblasti vzdělávání;
- b) zajištění výcviku potřebného k její kvalifikaci pro vykonávání profese nebo získání povolání nebo profesní nebo technické specializace; nebo
- c) studia nebo provádění výzkumu jako příjemce grantu, podpory nebo stipendia od vládní, náboženské, charitativní, vědecké, literární nebo vzdělávací organizace, nebo jako účastník jiných programů sponzorovaných takovou organizací,

bude osvobozena od zdanění v tomto druhém smluvním státě, pokud jde o:

- (i) částky poukázané ze zahraničí za účelem úhrady nákladů její výživy, vzdělávání, výcviku nebo praxe, a
- (ii) částky takového grantu, podpory nebo stipendia.

Článek 21

Jiné příjmy

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se výslovně nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, mohou být bez ohledu na ustanovení jakéhokoliv jiného článku této smlouvy zdaněny každým smluvním státem v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi a letadly provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozu těchto lodí a letadel, podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Majetek představovaný akciemi nebo jinými právy na společnosti může být zdaněn ve smluvním státě, jehož je společnost rezidentem.

5. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě Venezuely bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident Venezuely pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být podle ustanovení této smlouvy zdaněn v České republice, bude takový příjem nebo majetek osvobozen od venezuelské daně.

2. V případě České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů nebo majetku, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny ve Venezuele, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Venezuele. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být, v souladu s ustanoveními této smlouvy, zdaněny ve Venezuele.

3. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je zde osvobozen od zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním

spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 použije rovněž na státní příslušníky, kteří nejsou rezidenti jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoli osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvně zmíněného státu.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže její případ spadá pod článek 24 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakákoli časová omezení ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoli obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu

předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou, zvláště za účelem zabránění podvodu nebo úniku těchto daní. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Příslušné úřady budou prostřednictvím konzultací vytvářet vhodné podmínky, metody a techniky týkající se záležitostí, na základě kterých se taková výměna informací bude uskutečňovat, včetně, pokud je to vhodné, výměny informací ohledně vyhýbání se zdanění.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

Každý smluvní stát písemně oznámí, že byly splněny postupy požadované jeho právním řádem pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a její ustanovení se budou provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní

stát může písemně diplomatickou cestou Smlouvu vypovědět nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne, kterým Smlouva vstoupila v platnost. V tomto případě se Smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsání, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 26. dubna 1996 ve dvojím vyhotovení v českém, španělském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoli rozdílností ve výkladu mezi českým a španělským textem bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ivan Kočárník v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Za Venezuelskou republiku:

Miguel Angel Burelli Rivas v. r.
ministr zahraničních věcí

PROTOKOL

V okamžiku podpisu Smlouvy o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku uzavřené tohoto dne mezi Českou republikou a Venezuelskou republikou se níže podepsaní dohodli na následujících doplňujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást Smlouvy:

K článku 4

V případě, že Venezuela změní svůj stávající územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů, rozumí se, že článek 4 odst. 1 bude nahrazen následovně:

Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát a jakékoli jeho nižší správní nebo administrativní útvary nebo místní úřady. Tento termín však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě.

K článku 7

V případě Venezuely by se ustanovení odstavce 3 použila pouze tehdy, jestliže Venezuela změní svůj územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů. Prozatím, pro účely stanovení zdanitelného zisku stále provozovny, mohou být úroky, licenční poplatky a jiné výlohy odečteny za stejných podmínek, jako by byly vynaloženy podnikem-rezidentem.

K článku 23

Bez ohledu na článek 23 odst. 2 v případě, že Venezuela přistoupí na systém zdanění celosvětových příjmů, dvojí zdanění bude vyloučeno následovně:

- a) jestliže rezident Venezuely pobírá příjmy, které v souladu s ustanoveními této smlouvy mohou být zdaněny v České republice, Venezuela povolí snížit daň z příjmů tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v České republice; částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část daně z příjmů vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být zdaněny v České republice; a

- b) jestliže v souladu s jakýmkoli ustanovením Smlouvy, příjem pobíraný rezidentem Venezuely je osvobozen od zdanění v tomto státě, Venezuela může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem.

K článku 24

Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 7 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných

zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. V případě Venezuely by se toto ustanovení použilo pouze tehdy, jestliže Venezuela změní svůj územní daňový systém na systém zdanění celosvětových příjmů.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v Praze dne 26. dubna 1996 ve dvojím vyhotovení v českém, španělském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoli rozdílností ve výkladu mezi českým a španělským textem bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ivan **Kočárník** v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Za Venezuelskou republiku:

Miguel Angel Burelli **Rivas** v. r.
ministr zahraničních věcí

7

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. listopadu 1996 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Jihoafrickou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 27 odst. 1 vstoupila v platnost dnem 3. prosince 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Jihoafrickou republikou o zamezení dvojího zdanění
a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Vláda České republiky a vláda Jihoafrické republiky,

přejíce si podporovat a posilovat ekonomické vztahy mezi oběma zeměmi,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z částí příjmu včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;

(dále nazývané „česká daň“);

b) v Jihoafrické republice:

- (i) normální daň;
- (ii) daň podílníků-nerezidentů; a

(iii) druhotná daň společností;
(dále nazývané „jihoafrická daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Česká republika“ znamená území, na kterém se uplatňují daňové zákony České republiky;
- b) výraz „Jižní Afrika“ znamená Jihoafrickou republiku a, pokud je používán v zeměpisném významu, zahrnuje výsostné vody a rovněž jakoukoliv oblast vně výsostných vod, včetně kontinentálního šelfu, která v souladu se zákony Jižní Afriky byla nebo by mohla být označena jako oblast, na níž může Jižní Afrika vykonávat suverénní práva nebo jurisdikci;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Jižní Afriku;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „pod-

nik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Jižní Afriky komisaře daňového úřadu nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ znamená:

- a) v případě České republiky každou osobu, která je podle práva České republiky zde podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria, avšak tento výraz nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v České republice pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v České republice nebo majetku tam umístěného; a
- b) v případě Jižní Afriky jakoukoliv fyzickou osobu, která je řádným rezidentem v Jižní Africe, a jakoukoliv jinou osobu, která má v Jižní Africe místo skutečného vedení.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpo-

kládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montážní nebo instalační projekt nebo dohlížecí činnosti s tím spojené, avšak pouze trvá-li takové staveniště, projekt nebo činnosti po období delší než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně konzultačních nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro takové účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje

pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého zařízení vyplývající z tohoto spojení má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je dotyčný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z pří-

mého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením. Použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných článcích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě.

2. Výraz „zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě“ zahrnuje pro účely tohoto článku zisky plynoucí z pronájmu lodí nebo letadel včetně posádky na určitou dobu nebo cestu. Zahrnuje rovněž zisky plynoucí z pronájmu lodí nebo letadel bez posádky, který provádí podnik provozující loď nebo letadla v mezinárodní dopravě, pokud takové pronájmy jsou příležitostné ve vztahu k činnostem popsaným v odstavci 1.

3. Zisky podniku jednoho smluvního státu z užívání, údržby nebo pronájmu kontejnerů (včetně vlečných člunů a souvisejícího zařízení pro dopravu kontejnerů) užívaných v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

4. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu – a následně zdaní – zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které jsou prvně zmíněným státem považovány za zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, může druhý stát upravit vhodně částku daně uložené z těchto zisků v tomto státě. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této

smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, rezidentovi druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25 procent majetku společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv (s výjimkou pohledávek) s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstá-

vají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě, jestliže takový rezident je skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka a zvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premií a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platí úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržují s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom

smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, počítačového programu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo v tomto druhém státě vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je, nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna

podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovení této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení podílů na základním jmění společnosti, jejíž majetek je tvořen přímo nebo nepřímou zejména nemovitým majetkem umístěným v jednom smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto státě.

5. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě s výjimkou případů, kdy za následujících podmínek mohou být takové příjmy zdaněny také ve druhém smluvním státě:

- a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu v druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě pouze takové příjmy, které lze přičíst této stále základně, mohou být zdaněny v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže se zdržuje ve druhém státě po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období; v takovém případě pouze takové příjmy, které plynou z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vypo-

vatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období; a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě; a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení člán-

ků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

Článek 18

Penze

Penze a podobné odměny vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1.

a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, které je rezidentem tohoto státu:

- (i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo
- (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2.

a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení tohoto článku se nepoužijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s obchodní nebo průmyslovou činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti a učni

Student nebo učeň, který se zdržuje v jednom smluvním státě pouze za účelem studia nebo výcviku a který je nebo bezprostředně před pobytem byl rezidentem druhého smluvního státu, bude v prvně zmíněném státě osvobozen od daní z plateb, které dostává ze zdrojů mimo tento prvně zmíněný stát za účelem úhrady nákladů výživy, vzdělání nebo výcviku.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoli, které jsou předmětem zdanění v tomto státě a o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Vyloučení dvojího zdanění

Dvojí zdanění bude vyloučeno následovně:

1. V České republice může Česká republika při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Jižní Africe, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Jižní Africe. Takové snížení však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Jižní Africe.

2. V Jižní Africe daně placené jihoafrickými rezidenty z příjmů, které v souladu s ustanoveními této smlouvy podléhají zdanění v České republice, budou odečteny od daní splatných podle jihoafrických daňových právních předpisů. Takové snížení však nepřesáhne tu část daně z příjmu vypočtené před jejím snížením, která připadá na příjmy, které mohou být zdaněny v České republice.

3. Podpora poskytnutá jedním ze smluvních států, jeho nižším správním útvarem nebo jakoukoliv institucí tohoto státu rezidentu druhého smluvního státu podle zákonů prvně zmíněného státu a za účelem podpory ekonomického rozvoje prvně zmíněného státu nebude podléhat zdanění v druhém státě.

4. Pokud se jedná o aplikaci ustanovení odstavce 2, rozumí se, že částka daně připadající na takové příjmy, které jsou předmětem daně v České republice, bude:

- a) v případě, že daň z takového příjmu je vypočtena použitím proporcionální sazby, částka čistého pří-

jmu násobená sazbou, která je skutečně použita na tento příjem; a

- b) v případě, že daň z takového příjmu je vypočtena použitím progresivní sazby, částka, která k příslušnému čistému příjmu je ve stejném poměru, jako je celková splatná daň k celkovému čistému příjmu, který podléhá zdanění v souladu s jihoafrickými daňovými předpisy.

Článek 23

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na trvalý pobyt, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení odstavce 1 článku 9, odstavce 5 článku 11 nebo odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Výraz „zdanění“ v tomto článku znamená daně, které jsou předmětem této smlouvy.

Článek 24

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní

ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 23, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na časová omezení ve vnitrostátních předpisech smluvního státu.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 25

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Příslušné úřady budou prostřednictvím konzultací vytvářet vhodné podmínky, metody a postupy týkající se způsobů, jimiž bude taková výměna informací prováděna, včetně, pokud je to vhodné, výměny informací týkajících se vyhýbání se daním.

3. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 26

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 27

Vstup v platnost

1. Smluvní strany si navzájem oznámí, že byly splněny postupy požadované jejich právním řádem pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího z těchto oznámení.

2. Ustanovení této smlouvy se budou uplatňovat:

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k prvnímu dni třetího měsíce nebo později následujícího po datu, v němž Smlouva vstoupí v platnost; a

b) pokud jde o ostatní daně, za daňové roky začínající k prvnímu dni třetího měsíce nebo později následujícího po datu, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 28

Výpověď

1. Tato smlouva zůstane v platnosti po neurčitou dobu, ale může být kterýmkoliv ze smluvních států písemně vypovězena diplomatickou cestou nejpozději 30. června každého kalendářního roku začínajícího pět let po roce, ve kterém vstoupila Smlouva v platnost.

2. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované po skončení kalendářního roku, v němž byla dána výpověď; a

b) pokud jde o ostatní daně, za daňové roky začínající po skončení kalendářního roku, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 11. listopadu 1996 v českém a anglickém jazyce, přičemž oba texty jsou autentické.

Za vládu Jihoafrické republiky:

Thomas **Langley** v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

8

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. prosince 1997 bylo v Bruselu přijato Smíšeným výborem Evropského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (ES-ESVO) „Společný tranzitní režim“

Usnesení č. 5/97 týkající se prodloužení zákazu použití globální záruky, který byl vydán usneseními č. 1/96 a č. 2/96 Smíšeného výboru Evropského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (ES-ESVO) „Společný tranzitní režim“ ze dne 5. července 1996, vyhlášenými pod č. 211/1996 Sb.,

naposledy prodlouženými a změněnými Usnesením č. 1/97 Smíšeného výboru Evropského společenství a Evropského sdružení volného obchodu (ES-ESVO) „Společný tranzitní režim“ ze dne 4. července 1997, vyhlášeným pod č. 182/1997 Sb.)*

Usnesení č. 5/97 vstoupilo v platnost na základě svého článku 2 dnem 1. ledna 1998 a tímto dnem vstoupilo v platnost i pro Českou republiku.

Český překlad Usnesení se vyhláší současně.

USNESENÍ č. 5/97

Smíšeného výboru ES-ESVO „Společný tranzitní režim“

ze 17. prosince 1997

**k prodloužení zákazu použití globální záruky,
který byl vydán usneseními č. 1/96 a č. 2/96 Smíšeného výboru**

Smíšený výbor –

opírá se o Úmluvu z 20. května 1987 o společném tranzitním režimu,¹⁾ zvláště o článek 34b přílohy II,²⁾

při uvážení následujících důvodů:

Na návrh jedné nebo více smluvních stran může být podle článku 34b přílohy II použití globální záruky dočasně zakázáno pro zboží, které představuje mimořádné nebezpečí podvodu.

Usneseními č. 1/96³⁾ a č. 2/96,⁴⁾ naposledy prodlouženými a změněnými Usnesením č. 1/97,⁵⁾ přijal Smíšený výbor „Společný tranzitní režim“ opatření, kterými dočasně zakázal použití globální záruky pro přepravu cigaret podpoložky 2402.20 Harmonizova-

ného systému a dalšího vyjmenovaného citlivého zboží z důvodu mimořádného nebezpečí podvodu, který je s tímto režimem spojen.

Ochrana finančních zájmů při použití těchto režimů vyžaduje prodloužení těchto opatření v tranzitním režimu Společenství a společném tranzitním režimu z důvodu zajištění jeho co největší efektivity.

Smíšený výbor pokládá prodloužení zákazu na dobu 12 měsíců za nezbytné –

se usnesl:

Článek 1

Opatření vydaná usneseními č. 1/96 a č. 2/96 Smí-

*) Úmluva o společném tranzitním režimu mezi zeměmi Evropského sdružení volného obchodu (ESVO) a Evropským hospodářským společenstvím ze dne 20. května 1987 byla vyhlášena včetně změn pod č. 179/1996 Sb., č. 211/1996 Sb., č. 34/1997 Sb., č. 66/1997 Sb., č. 124/1997 Sb., č. 182/1997 Sb. a č. 240/1997 Sb.

¹⁾ OJ No L 226, 13. 8. 1987, p. 2.

²⁾ OJ No L 238, 29. 8. 1997, p. 27.

³⁾ OJ No L 226, 7. 9. 1996, p. 20.

⁴⁾ OJ No L 226, 7. 9. 1996, p. 22.

⁵⁾ OJ No L 186, 16. 7. 1997, p. 27.

šeného výboru ES-ESVO „Společný tranzitní režim“
se prodlužují na dobu 12 měsíců.

Článek 2

Toto usnesení vstupuje v platnost dnem 1. ledna
1998.

Dáno v Bruselu dne 17. prosince 1997.

Za Smíšený výbor:

Sigurgeir A. Jónsson v. r.
předseda

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/83 620/1997** ze dne 2. prosince 1997, **kterým se upravují postupy účtování u malých příspěvkových organizací a u jiných drobných organizací, účtujících v soustavě jednoduchého účetnictví, a u zálohovaných organizací.**

Opatření nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Opatření bylo uveřejněno ve Finančním zpravodaji číslo 12/1997 pod poř. č. 84.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 10 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, **opatření č. j. 373/92417/1997** ze dne 5. ledna 1998, **kterým se stanoví výkaz o čerpání výdajů na dávky státní sociální podpory.**

Opatření nabylo účinnosti dnem 5. ledna 1998 a postupuje se podle něho poprvé u výkazů za leden 1998.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byly u něj uloženy od 1. prosince 1997 do 31. prosince 1997 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

1. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 24. 11. 1997 na období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1998 mezi
Odborovým svazem KOVO
a
Uníí zaměstnavatelských svazů, zastupující příslušné zaměstnavatele Sdružení učňovských zařízení.
2. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 12. 12. 1997 (na období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1999) mezi
Odborovým svazem energetiků,
Českým odborovým svazem severozápadních energetiků
a
Českým svazem zaměstnavatelů v energetice.
3. Dodatek č. 1 ze dne 17. 12. 1997 ke kolektivní smlouvě uzavřené (na období od 1. 1. 1997 do 31. 12. 1999) dne 10. 12. 1997 mezi
Odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu
a
Zaměstnavatelským svazem důlního a naftového průmyslu – Společenstvo těžařů ČR.
4. Dodatek č. 1 ze dne 10. 12. 1997 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně na rok 1997 – 1998 uzavřené dne 17. 12. 1996 mezi
Odborovým svazem chemie České republiky
a
Svazem chemického průmyslu České republiky.

5. Vyšší kolektivní smlouva pro organizace polygrafické výroby uzavřená dne 19. 12. 1997 (na období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1998)
mezi
Typografickou Besedou, odborovým svazem zaměstnanců polygrafické výroby v Čechách, na Moravě a ve Slezsku
a
Svazem polygrafických podnikatelů.

Česká národní banka

vydala podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, **opatření č. 11 ze dne 1. prosince 1997, kterým se mění opatření České národní banky č. 3 ze dne 5. října 1995 o kapitálové přiměřenosti bank ve znění opatření č. 4 ze dne 3. července 1996.**

Opatření nabylo účinnosti dnem 16. prosince 1997.

Opatření České národní banky č. 11/1997 je uveřejněno v částce 21 Věstníku České národní banky vydané 16. prosince 1997. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 12 ze dne 16. prosince 1997, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance.**

Opatření nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Tímto opatřením se zrušují

1. opatření České národní banky č. 1/1997 ze dne 30. prosince 1996, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance,
2. opatření České národní banky č. 4 ze dne 28. července 1997, kterým se mění opatření České národní banky č. 1/1997 ze dne 30. prosince 1996, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance.

Opatření České národní banky č. 12/1997 je uveřejněno v částce 22/1997 Věstníku České národní banky. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

V částce 1 ročníku 1998 byla publikována vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 1/1998 Sb., kterou se stanoví požadavky na jakost, postup při přípravě, zkoušení, uchovávání a dávkování léčiv (Český lékopis 1997).

Částka 1/1998 Sb. obsahuje pouze tento předpis a má strany č. 1 až 3392, cena částky je 2040,- Kč. Byla rozeslána dne 15. ledna 1998. Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1998.

Částku obdrželi pouze ti předplatitelé, kteří si ji na základě oznámení vydavatele objednali.

Od 15. ledna 1998 je možno si částku 1/1998 Sb. zakoupit v prodejnách Sbírky zákonů nebo si ji objednat na adrese MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; Hradec Králové: TECHNOR, Hořická 405; AUTOŠKOLA, Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; Chomutov: DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Kolín 1: Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šefčíková 529/1057; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADATUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 4: Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60; Praha 10: BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Příbram: VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; Sokolov: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelná 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zlín-Louky: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; Zlín-Malenovice: Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; Znojmo: Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.